

TOESPRAAK STEM VOOR RECHTVAARDIGHEID – 10 januari 2009 De Dam A'dam

Beste Stemmers voor Rechtvaardigheid,

Mijn naam is Dieneke van Tongeren-Schuijt. Ik ben voorzitter van 'Stichting 4 en 5 mei anti-discriminatie comité Enkhuizen'.

Het comité maakt zich grote zorgen over de wijze waarop personen, die onder de 1F regeling vallen, over één kam geschoren worden en waar niet gekeken wordt naar iemands persoonlijke zaak, maar slechts naar het verleden van een hele groep. 900 Mensen met mogelijke betrokkenheid bij oorlogsmisdaden mogen toch niet zondermeer beschuldigd worden? Alleen met echte keiharde bewijzen zullen oorlogsmisdadigers berecht moeten worden om recht te doen aan slachtoffers en rechtstaat.

Een familie, die ongeveer 10 jaar in Enkhuizen heeft gewoond ging gebukt onder de Taliban van Afghanistan. Moeder en kinderen kwamen eerst naar Enkhuizen. Na anderhalf jaar voegde vader zich bij hen na angstig vastgezet te hebben onder diezelfde Taliban. Moeder en kinderen kregen een verblijfsvergunning en later de Nederlandse nationaliteit. Vader krijgt geen verblijfsvergunning, omdat hij verdacht wordt van medeplichtigheid met de daar gepleegde oorlogsmisdaden. Ook al beweren Afghaanse instanties van niet, ook al vindt de Nederlandse justitie geen enkel bewijs. Voor deze mens is er geen generaal pardon. Met het gevolg dat een toch al zo verscheurd gezin na 10 jaar nog moet vechten om bij elkaar te blijven. Een onverdraaglijke situatie voor mensen die samen met ons gewoon willen leven.

Ons comité richt zich op het blijven herdenken van de verschrikkingen, die in de Tweede Wereldoorlog plaatsvonden, maar ook de huidige tijd wordt getoetst.

Als wij in Enkhuizen de oorlog herdenken dan proberen we de verhalen te doorgronden van mensen die hun leven wilden geven aan een toekomst van pure menselijkheid.

Mijn vader heeft in een concentratiekamp gezeten. Hier is zijn jasje met de rode driehoek als teken dat hij een ongewenst persoon was. Hoe moeten mensen, die onder de 1F regeling vallen zich nu voelen? Ze dragen nog geen jasje met dit teken, maar ze voelen wel degelijk dat ze ongewenst zijn.

We verzetten ons daarom tegen alles wat mensen uitsluit, discrimineert, want dat is tegen het leven. Dat is tegen ons leven..

Wij beseffen maar al te goed dat vrijheid niet vanzelfsprekend is! Vrijheid vraagt onderhoud van iedereen. Het 'Nationaal Comité 4 en 5 mei' heeft voor 2009 het jaarthema 'Vrijheid en identiteit' gekozen. Vrijheid en recht is niet voorbehouden aan autochtonen. Iedereen heeft daar recht op!

Het mag niet alleen bij woorden blijven. Ook in deze tijd moeten we een vuist kunnen en durven maken als mensenrechten in het geding komen.

Een land als Nederland moet met de herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog en met de houding, die men in de wereld van nu heeft als het om onrecht gaat, juist oog hebben voor mensenrechten voor ieder individu in Nederland. Dat staat toch hoog in het vaandel van ons land en van de V.N., waar we deel van uitmaken.

Nederland heeft zich betrokken verklaard bij het verscheurde land Afghanistan.

* Terwijl soldaten worden uitgezonden om vooral mee te helpen aan de opbouw van het land, wordt aan Afghaanse vluchtelingen in ons land geen recht gedaan.

* Terwijl de overheid een politiek wil voeren die minder met geweld, maar méér met de opbouw van onderwijs en dagelijks bestaan te maken heeft, worden asielzoekers uit getergde landen met geweld uitgezet of in hun dagelijks bestaan ondermijnd.

* Terwijl ons land met Kamp Holland vertrouwen wil winnen van een al zo lang getroffen volk van mensen, worden mensen in Holland getroffen door wantrouwen. Een eindeloos proces tegen vooroordelen en onbegrip, veel te lang om vol te houden.

Waarom willen wij deze mensen geen zekerheid geven? Een eerlijk uitgebreid individueel proces! Nu leven families al jarenlang in grote angst en onzekerheid.

Fouten mogen niet gemaakt worden. Elk mensenleven telt!

Wij willen vandaag opkomen voor mensen die opgroeiden in hartverscheurende situaties, voor kinderen die snakken naar een veilige plek, samen met wie hen lief zijn.

Wij hebben ervaren bij de familie, die in Enkhuizen heeft gewoond, hoe schrijnend het is om nog steeds, na tien jaar, in grote onzekerheid te moeten verkeren. Een onmenselijke spanning op de kinderen en de ouders.

Als wij verzet herdenken, grondig verzet, dan kunnen wij niet anders dan ons vandaag verzetten tegen kille regels en ijskoude beslissingen die aan mensen geen recht doen.